

Introducere

Istoria se numără printre cele mai vechi discipline ale învățământului superior românesc din Principate. În Moldova, ea figurează în programa Seminarului de la Socola (Iași) încă din 1808, pentru a se regăsi, două decenii mai târziu, între materiile predate la Gimnaziul Vasilian și, cu începere din 1834, la Academia Mihăileană. Aici ia naștere cea dintâi Catedră de Istoria românilor, al cărei prim reprezentant a fost, între anii 1843-1844, Mihail Kogălniceanu. După fondarea Universității din Iași (la 26 octombrie 1860), istoria a fost predată timp de mai multe decenii în cadrul Facultății de Filosofie și Litere, apoi ca parte a Facultății de Istorie-Geografie și ulterior, a Facultății de Istorie-Filosofie, apoi s-a individualizat în ianuarie 1990, în cadrul Facultății de Istorie. Pe parcurs, ea a înregistrat o treptată diversificare tematică și organizatorică, adăugându-și direcții de cercetare, catedre și structuri instituționale noi, ca de exemplu, Institutul de Istorie „A. D. Xenopol”, patronat astăzi de Academia Română, institut care a dat profesori talentați și de renume. Sub raportul cercetării științifice, Facultatea de Istorie s-a făcut remarcată în cei peste 140 de ani de existență prin contribuții notabile la dezvoltarea studiilor de istorie universală, la întemeierea unei școli locale de arheologie preistorică și antică, la editarea izvoarelor Evului Mediu românesc, la promovarea studiilor genealogice, la explorarea temeinică și reinterpretarea unor fenomene și evenimente importante ale istoriei moderne și contemporane, nu fără a fi în același timp deosebit de sensibilă și la unele direcții noi conturate în istoriografia contemporană, cum ar fi: istoria socială și a mentalului colectiv, istoria culturii și a ideilor.